

(Formanden.)

dobbelt taletid af den normale, dvs. 20 minutter, og andre medlemmer får den normale taletid, dvs. 10 minutter. Jeg skal endelig meddele, at det er min agt at afbryde forhandlingen for at få plads til spørgetiden, der forventes at begynde kl. ca. 13, og når spørgsmålene er besvaret, genoptages forhandlingen.

Den første sag på dagsordenen var:

Redegørelse af undervisningsministeren.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): I mange år havde vi her i landet kun to ingeniøruddannelser, civilingeniøruddannelsen, som byggede på matematisk studentereksamen, og teknikumingeniøruddannelsen, der forudsatte teoretiske kundskaber stort set svarende til realeksamen og herudover en faglig uddannelse. Efter forslag fra teknikerkommissionen blev der imidlertid oprettet en tredje ingeniøruddannelse, akademiingeniøruddannelsen. Herved fik studenter og ligestillede, der ønsker en teknisk uddannelse, mulighed for at vælge mellem civilingeniørstudiet og en mindre teoretisk, men solid og bred ingeniøruddannelse af noget kortere varighed end civilingeniørstudiet.

Omtrent samtidig med, at opbygning af akademiingeniøruddannelsen påbegyndtes, øgedes kravene til teoretiske kundskaber i teknikumingeniøruddannelsen. Ved studieformen i 1965 forøgedes de teoretiske adgangskrav, og samtidig blev kravene til forudgående faglig uddannelse omlagt, så det blev muligt at kvalificere sig ad flere veje.

Dette var altså situationen, da det af den forrige regering nedsatte harmoniseringsudvalg påbegyndte sit arbejde i 1966. Udvalget fastslog i sin betænkning fra 1968, at ikke alle samfundets behov for forskelligartet teknisk viden og færdighed kan dækkes gennem grunduddannelser, men at en væsentlig del af behovet for videregående tekniske specialer dog vil kunne dækkes af tre forskellige grunduddannelser, når de suppleres med erfaring, videreuddannelse og efteruddannelse.

Disse uddannelsestyper er af harmoniseringsudvalget karakteriseret ved tre forskellige mål: A-uddannelsen burde primært sigte mod dybtgående teoretisk indsigt og teknisk-videnskabelig forståelse og tillige mod erhvervelse af færdigheder af praktisk ingeniørmæssig betydning. B-uddannelsen burde primært sigte mod at bibringe de studerende kundskaber og færdigheder af praktisk ingeniørmæssig betydning, så de blev egnet til at have det tekniske og ledelsesmæssige ansvar for tilpasning og anvendelse af den teknisk-videnskabelige forskning. C-uddannelsen burde uddanne teknikere, der primært skulle være egnede til varetagelse af driftsmæssige opgaver gennem indsigt i produktionens teknologi, men som tillige i rimeligt omfang gennem viden om konstruktioner og produktion burde kunne nyttiggøre den seneste udvikling inden for det pågældende område.

Harmoniseringsudvalget fandt det vigtigt, at B-uddannelsen omfattede et studieforløb, der kunne byde en kortere, alternativ studiemulighed for enhver, der opfylder adgangsbetingelserne til A-uddannelsen, men udvalget tænkte sig i øvrigt, at B-uddannelsen kunne realiseres ad forskellige veje. Udvalget anbefalede, at Danmarks tekniske højskole indrettede sig efter A-uddannelsen, at Danmarks ingeniørakademi og teknika indrettede sig efter B-uddannelsen, og at der skulle etableres en centraliseret planlægning af C-uddannelsen. Udvalget antog, at det ville tage temmelig lang tid at fuldbyrde den foreslåede strukturering, men mente, at de forskellige institutioner i denne periode naturligt ville udvikle sig henimod det ønskede mål.

Hvad angår C-uddannelserne, blev der i efteråret nedsat et udvalg med direktør Fakstorp som formand til at påbegynde planlægningsarbejdet af denne uddannelse. For så vidt angår harmoniseringen af akademi- og teknikumingeniøruddannelserne, har planlægningsrådet og teknikumrådet i et koordineringsudvalg behandlet mulighederne for at virkeliggøre harmoniseringen. Overvejelserne har koncentreret sig for det første om forudsætninger for ligestilling, egalisering, af lærerkorpsene på Danmarks ingeniørakademi og teknika, for det andet om samordning af adgangsbetingelser